

[Iver Poulsen.]

ger om de enkelte udsendelsers økonomi og i det hele taget om det reglement for regnskabsforholdene, som skulle være udarbejdet i henhold til 1959-loven om radiospredning. Det var jo ikke store ting, den højtærede kulturminister kunne oplyse det ærede medlem hr. Johan Asmussen om i sine svar, men så meget fik vi da ud af dem, at der for tiden arbejdes med gennemsnitsregnskaber for de enkelte udsendelseskategorier, og her må der jo også blive tale om TV-udsendelseskategorier. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede kulturminister, hvornår vi kan vente disse regnskaber for de enkelte udsendelseskategorier, som kulturministeren jo dengang lovede ville blive offentliggjort.

Det er vist ikke helt forkert at sige, at den ærede forespørger ude i befolkningen er omgivet af stor sympati på grund af den interesse og videbegærlighed, som han har vist i denne sag, og denne sympati blev bestemt ikke mindre efter den TV-udsendelse i lørdags, hvor det ærede medlem skulle udbyde sin forespørgsel over for radiorådets næstformand, professor Stangerup.

Det er en udbredt opfattelse i befolkningen, at her blev der tilkendegivet en vrangvilje fra TV over for forespørgeren og det problem, der nu var hans, som i hvert fald faldt i meget dårlig jord. Det er der jo også givet klart udtryk for fra store kredse — jeg tænker ikke blot på de 700 breve, som den ærede forespørger har modtaget, men også på, at der er talt meget om det mand og mand imellem, og at det er kommet klart til udtryk i en lang, lang række læserindlæg i dagbladene. En sådan vrangvillig indstilling som den, der kom til udtryk fra TVs side, er meget uheldig, og jeg mener i hvert fald, at det i nogen måde kan begrunde den ærede forespørgers udtalelse om, at der var noget med „vi alene vide“. I hvert fald kan det ikke være rigtigt at imødegå en kritik på den måde, som den her blev imødegået.

Hvad angår TV-avisens organisationsform, angår det ikke helt klart af forespørgslen, hvad man egentlig skal forstå derved. Men jeg har jo siddet og lyttet til debatten, og med hensyn til organisationsformen vil jeg gerne i denne forbindelse sige, at jeg havde den store glæde at være

gæst ved et kursus, som TV-medarbejderne havde arrangeret oppe i Nordsjælland, og hvor man søgte at få at vide, hvordan forskellige kredse så på den kommende TV-avis. Der var inviteret en politiker fra hvert parti, og det spørgsmål, vi blev stillet over for, lød: hvad kan man vente at TV-avisen skal dække politisk? Men også mange andre spørgsmål blev drøftet, idet der blev stillet direkte spørgsmål. I denne forbindelse vil jeg nøjes med at sige: der var almindelig enighed om, at TV-avisens personale skulle ikke blot have journalistisk frihed, men de skulle som de specialister, de fagfolk, de er, have en meget udstrakt frihed til at organisere dette nye.

Der var en virkelig forståelse, mener jeg, blandt de deltagende politikere for, at her stod man over for noget nyt, og at man måtte være klar over, at dette nye ville medføre visse begyndelsesvanskeligheder. Den højtærede minister brugte udtrykket, at der måtte være en tilpasningsperiode, og det er jeg fuldstændig enig med ministeren i. Jeg gav på forespørgsel et lille råd oppe på dette kursus: at de mennesker, der nu skulle lave denne TV-avis, skulle prøve at placere sig i seernes stol og ikke blot som teknikeren og fagmanden stå bag ved; for det var jo dog seerne, der skulle se avisen, og det var seerne, der skulle betale avisen. Derfor troede jeg — og det mener jeg da stadig væk — at der er meget god grund til, at disse teknikere, disse dygtige journalister, også går om på den anden side af skærmen og får en forestilling om, hvad det er, seerne kunne tænke sig, og hvad de ventter.

Nu skal TV-avisen selvfølgelig ikke laves lige bestemt, som alle seere ønsker, det er komplet umuligt, for det, den ene seer ønsker, ønsker den anden seer på en anden måde. Men jeg tror, det ville være af stor værdi, hvis disse teknikere og fagfolk kunne prøve at få endnu en forbindelse ud til seerne ud over lige netop den, den højtærede kulturminister omtalte, igennem de forskellige organisationer og se at finde et balancepunkt imellem den kontakt, man dér får, og den pædagogiske virksomhed, som må være TV-avisens tillige med andre, og ud fra dette balancepunkt bygge en avis op. Det må jo være meningen med en